RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 61r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26040
Copyright: Admont, Benediktinerstift

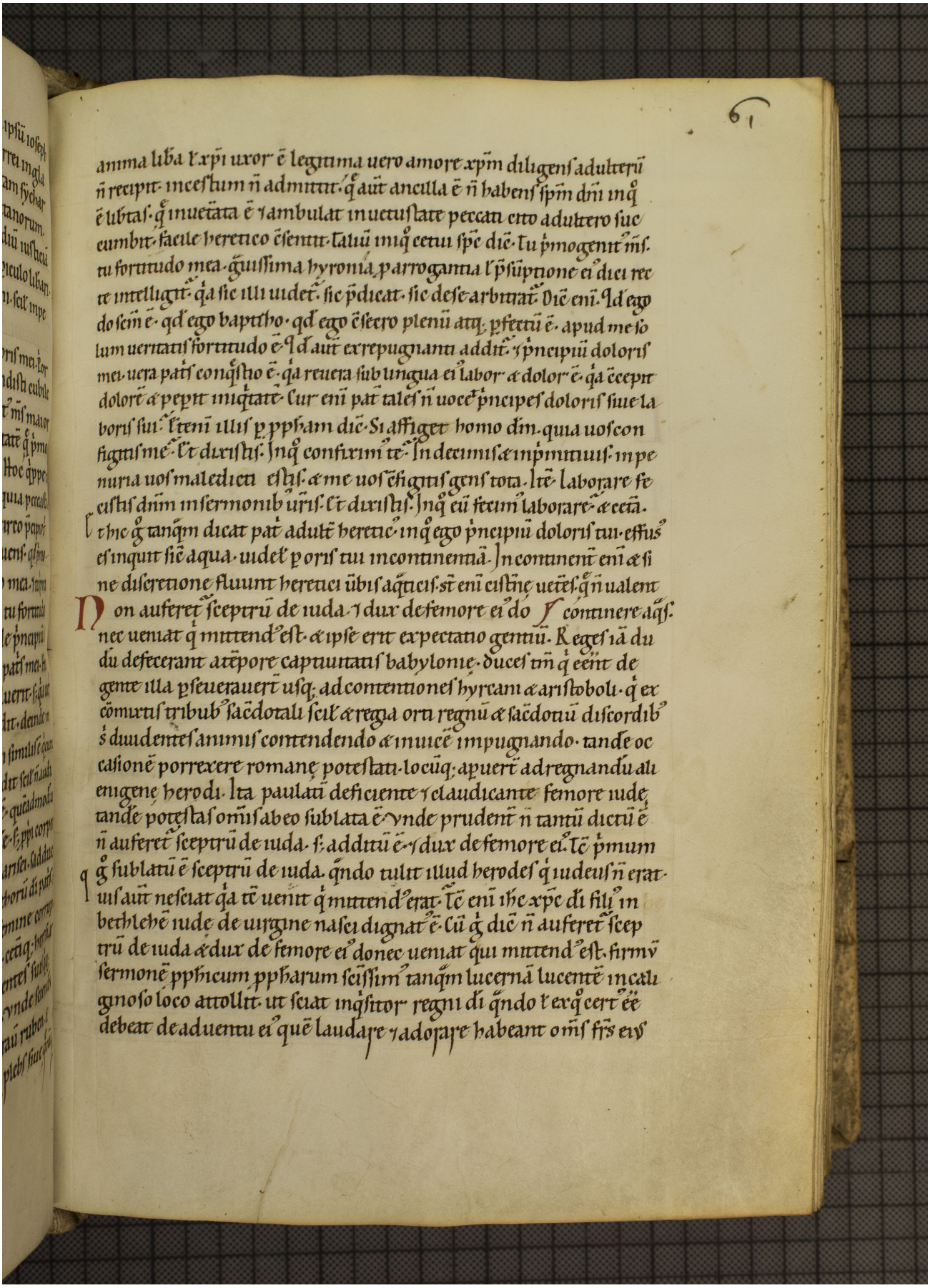

anima liba l xpi uxor ē legitima uero amore xpm diligens adulterū
n̄ recipit incestum n̄ admittit. q̄ aut̄ ancilla ē n̄ habens spm dn̄i in q̄
ē libtas. q̄ inuetata ē ⁊ ambulat in uetustate peccati cito adultero suc
cumbit. facile heretico c̄sentit. talium in q̄ cetui spc dic̄. tu p̄mogenit ms.
tu fortitudo mea. grauissima hyronia p arrogantia l p̄sūptione ei dici rec
te intelligit. q̄a sic illi uidet. sic p̄dicat. sic de se arbitrat. Dic̄ enī. q̄d ego
do scm̄ ē. qd ego baptiho. qd ego c̄secro plenū atq; pfectū ē. apud me so
lum ueritatis fortitudo ē. q̄d aut̄ ex repugnanti addit. ⁊ p̄ncipiū doloris
mei. uera patris conq̄stio ē. q̄a reuera sub lingua ei labor ⁊ dolor ē. q̄a c̄cepit
dolorē ⁊ pepit iniq̄tatē. Cur enī pat̄ tales n̄ uocet p̄ncipes doloris siue la
boris sui. l tenī illis p ppham dic̄. Si affiget homo dm̄. quia uos con
figitis me. Et dixistis. In q̄ confiximus te. In decimis ⁊ in p̄mitiuis. in pe
nuria uos maledicti estis. ⁊ me uos c̄figitis gens tota. Itē laborare fe
cistis dn̄m in sermonib uris. Et dixistis. In q̄ eū fecim laborare ⁊ cetā.
Et hic g̃ tanq̄m dicat pat adult̄ heretic in q̄ ego p̄ncipiū doloris tui. effus
es inquit sic aqua. uidel p oris tui incontinentiā. In continent enī ⁊ si
ne discretione fluunt heretici ūbis aq̄ticis. st enī cistne uetes. q̄ n̄ ualent
Non auferet sceptrū de iuda ⁊ dux de femore ei do continere aq̄s.
nec ueniat q̄ mittend est. ⁊ ipse erit expectatio gentiū. Reges iā du
du defecerant a tēpore captiuitatis babylonie. duces tm̄ q̄ eent de
gente illa p seuerauert usq; ad contentiones hyrcani ⁊ aristoboli. q̄ ex
cōmixtis tribub sacdotali scil ⁊ regia orti regnū ⁊ sacdotiū discordib
s diuidentes animis contendendo ⁊ inuicē impugnando. tande oc
casionē porrexere romane potestati. locūq; apuert ad regnandū ali
enigene herodi. Ita paulatī deficiente ⁊ claudicante femore iude
tande potestas om̄is ab eo sublata ē. Vnde prudent n̄ tantū dictū ē
n̄ auferet sceptrū de iuda. s; additū ē. ⁊ dux de femore ei. Tc̄ p̄mum
q̄ g̃ sublatū ē sceptrū de iuda. q̄ndo tulit illud herodes q̄ iudeus n̄ erat.
uis aut̄ nesciat q̄a tc̄ uenit q̄ mittend erat. Tc̄ enī ihc xpc di filius in
bethlehē iude de uirgine nasci dignat ē. Cū g̃ dic̄ n̄ auferet scep
trū de iuda ⁊ dux de femore ei donec ueniat qui mittend est. firmū
sermonē pphicum ppharum scissim tanq̄m lucernā lucentē in cali
ginoso loco attollit. ut sciat inq̄sitor regni di q̄ndo l ex q̄ cert ēē
debeat de aduentu ei quē laudare ⁊ adorare habeant om̄s frs eius